

Τάφος Δ

Παρόμοιος στην κατασκευή με τους υπόλοιπους κτιστούς θαλαμωτούς, έχει το ίδιο περίπου μέγεθος με το θάλαμο του τάφου Β, διαστάσεων, μήκος 3,45, πλάτος 2,50, ύψος 2,66 μ.. Σώζει στη θέση τους δύο από τους πέντε καλυπτήριους μονόλιθους της οροφής, μήκους 3,80, πλάτους 0,90 και ύψους 0,45 μ., οι οποίοι στηρίζονταν από ξύλινο δοκάρι για την ένθεση του οποίου υπάρχουν μεγάλα ανοίγματα στα δύο πλευρικά τοιχώματα. Στην πάνω επιφάνεια των λιθοπλίνθων της οροφής, όταν αποκαλύφθηκαν, παρατηρήσαμε έντονο μαύρο χρώμα και υπολείμματα καύσης, τα οποία ερμηνεύονται όχι τόσο από την τοποθέτηση των υπολειμμάτων της πυράς του νεκρού όσο και από διάφορα υλικά που καίγονταν κατά τις μεταθανάτιες τελετές.

Ο τάφος περικλείεται από ορθογώνιο οικοδόμημα λατρευτικού χαρακτήρα, του οποίου καταστράφηκε το νοτιοδυτικό τμήμα κατά την κατασκευή του μεταγενέστερου τάφου Β. Η ορθογώνια κάτοψη σώζεται στις τρεις πλευρές, ενώ στη βορειοανατολική σώζονται τρεις σειρές δόμων σε βαθμιδωτή διάταξη και διακρίνονται σιδερένιοι μολυβδοχορημένοι σύνδεσμοι σε σχήμα Ζ. Στο εσωτερικό της νοτιοανατολικής πλευράς εφάπτεται κυκλικός αποθέτης και μάλιστα κατά το άνοιγμά του λαξεύτηκαν και λιθόπλινθοι, στον οποίο βρέθηκε ποσότητα στάχτης. Εκτός της ορθογώνιας κάτοψης στη νοτιοδυτική και στη βορειοδυτική πλευρά αποκαλύφθηκαν δάπεδα διαμορφωμένα από πλάκες, που είχαν δημιουργηθεί από μείγμα χαλικών, άμμου, σκωρίας και πιθανότατα ασβέστη. Οι διάσπαρτοι σφόνδυλοι δωρικών κιόνων μαρτυρούν επιπλέον τη μεγαλοπρέπεια του οικοδομήματος.

Ο τάφος εντάσσεται στο α' μισό του 5ου αι. π.Χ. και συλήθηκε από μικρό άνοιγμα στη νότια γωνία, πλάτους μόλις 0,30 μ. Μετά τη διαρπαγή απέμειναν πενιχρά κτερίσματα, όπως τμήματα πήλινων ειδωλίων, χρυσοί ρόδακες, χάλκινες φιάλες με οπή στον πυθμένα και «τσαλακωμένες», δηλαδή παραμορφωμένες μετά τη χρήση τους για χοές κατά τις λατρευτικές τελετές. Αξίζει να αναφέρουμε ότι παρόμοιες «τσαλακωμένες» φιάλες εντοπίστηκαν και άλλες διάσπαρτες σε όλο το χώρο της Νεκρόπολης.